

Sygn. akt I C 650/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2019r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Aneta Siemaszko

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2019r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. W. (1)**

przeciwko **Gminie P.**

o wstąpienie w stosunek najmu

I. ustala, że powód M. W. (1) w dniu 08 czerwca 2015r. wstąpił w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, położonego w P. przy ul. (...) po zmarłym najemcy H. W. (1).

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 560 zł (pięćset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 650/16

UZASADNIENIE

Powód M. W. (1) wniósł przeciwko pozwanej Gminie P. o ustalenie, że wstąpił z mocy prawa w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, położonego w P. przy ul. (...) z dniem 8 czerwca 2015r. Powód wniósł jednocześnie o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że prowadził wspólne gospodarstwo domowe ze zmarłym w dniu 8 czerwca 2015 r. ojcem H. W. (1), będącym najemcą przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Powód wskazał, że do dnia śmierci ojca mieszkał w lokalu przy ul. (...) w P., bowiem jest to jego jedyne miejsce zamieszkania, jest tam zameldowany i nie posiada tytułu prawnego do żadnego innego lokalu. Wskazał, że Gmina P. kwestionuje jego prawo i wywodzi, że nie prowadził z ojcem wspólnego gospodarstwa domowego, bowiem nie zamieszkiwał z nim, a przebywał za granicą. Powód wskazał, że odwoływał się od tak zaprezentowanego stanowiska pozwanej, jednak bezskutecznie. M. W. (1) wskazał, że w spornym mieszkaniu skupiało się całe jego życie, zawsze do niego wracał i traktował je jako swój dom rodzinny, z którym łączyła go głęboka więź. Powód dodał, że wyjeżdżał za granicę w poszukiwaniu pracy w celu utrzymania mieszkania w którym zamieszkiwał wraz z ojcem, bowiem zarobki na rynku lokalnym były o wiele niższe niż te oferowane przez zagranicznych pracodawców, a zamierzał zgromadzić fundusze by zrobić całłościowy remont tego mieszkania. Wyjaśnił, że pracował na Majorce i w Niemczech, lecz były to prace dorywcze, bo nigdy nie

zamierzał osiąść na stałe za granicą. Wskazał, że w 2015r. założył w P. działalność gospodarczą, tu mieszka jego rodzina i przyjaciele. Wskazał, że w mieszkaniu przy ul. (...) w P. wychowywał się i dorastał i miejsce zamieszkania to traktuje bardzo emocjonalnie, nadto znajdują się tam jego meble, ubrania, dokumenty i pamiątki. M. W. (1) wyjaśnił, że ojciec cierpiał na chorobę alkoholową, dlatego pomagał mu finansowo w utrzymaniu mieszkania, przekazywał pieniądze na czynsz i rachunki. Na ten też adres przychodziła do niego korespondencja. (k. 2-8).

W odpowiedzi na pozew z dnia 5 kwietnia 2017r.(k.37-38) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana zaprzeczyła, aby w odniesieniu do powoda zaistniała określona w art. 691 § 1 i 2 k.c. przesłanka zamieszkiwania powoda do śmierci z poprzednim najemcą lokalu – ojcem H. W. (1) w objętym sporem lokalu. Pozwany wskazał, że wbrew twierdzeniom powoda nie zamieszkiwał on z najemcą H. W. (1) (w szczególności w chwili śmierci najemcy), a także nie prowadził z nim wspólnego gospodarstwa. Zaakcentował, iż twierdzeniom powoda, co do zamieszkiwania z ojcem przeczą przede wszystkim działania samego najemcy, który oświadczył, że mieszka sam i że prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, a z synem M. W. (1) nie ma kontaktu, bo od kilku lat przebywa w Niemczech. Nadto w kolejnym oświadczeniu z 2002r. najemca wskazał, że syn z nim nie mieszka, bo przebywa za granicą, a w przypadku jego powrotu poinformuje o tym administracyjnie(co nigdy się nie zdarzyło). W konsekwencji złożonych przez najemcę oświadczeń opłaty z tytułu mieszkania naliczane były tylko na jedną osobę. Pozwany wyjaśnił, że sam powód w składanych przez siebie oświadczeniach informował o przebywaniu za granicą, w tym w chwili śmierci najemcy, bowiem H. W. (1) zmarł w dniu 8 czerwca 2015r. a powód pojawił się w Polsce dopiero w połowie lipca 2015r. Pozwany wskazał, że powód sam wskazywał, że ojciec był alkoholikiem co było przeszkodą by mieszkać z nim na stałe pod jednym dachem. Gmina M. P. wskazała, że w jej ocenie od wielu lat powód pojawiał się sporadycznie (o ile w ogóle) w lokalu przy ul. (...) w P. traktując go jako dom rodzinny, a nie swój własny. Pozwany wskazał, że nie klóci się to także w żaden sposób z ewentualnością, że w przedmiotowym lokalu znajdują się rzeczy powoda, bowiem jest to dość naturalne, że część rzeczy (nawet dorosłych już dzieci) znajduje się w ich domach rodzinnych, zajmowanych tylko przez rodziców, a w szczególności takie sytuacje dotyczą osób, które zdecydowały się wyemigrować za granicę i same nie posiadają lokalu mieszkalnego. W ocenie pozwanego powód nie zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu, dlatego też nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 691 k.c. i brak jest podstaw do uznania, że powód wstąpił w stosunek najmu. Pozwany wskazała także, że powód nie wykazał, aby rzeczywiście był synem zmarłego H. W. (1), bowiem załączony do pozwu akt zgonu nie wskazuje na żadne stosunki rodzinne pomiędzy nim a powodem, z tego też względu w ocenie pozwanego, powód nie wykazał zaistnienia którejkolwiek przesłanki wynikającej z art. 691 k.c..

W piśmie z dnia 24 lipca 2017r. (k.49) powód podtrzymał dotychczas wyrażone stanowisko w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Gmina M. P. jest właścicielem lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w P.. Najemcą wskazanego lokalu był H. W. (1), który zmarł w dniu 8 czerwca 2015r. Powód M. W. (1) jest synem najemcy, nadto pod tym adresem jest zameldowany na pobyt stały od dnia 10 listopada 1998r.

Dowód:

- akt zgonu najemcy k. 11

- akt urodzenia powoda k. 71

- zaświadczenie zameldowania z 09.05.2016r. k. 12

Najemca H. W. (1) w 1994r. wraz z synem M. wprowadził się do mieszkania przy ul. (...) w P., zaś jego była żona wraz z córką A. i synem M. wyprowadzili się do S.. Mieszkanie zajmowane przez powoda i ojca składa się trzech pomieszczeń tj. kuchnia, średnie pomieszczenie(pokój) i duże pomieszczenie(pokój).

H. W. (1) pracował w Urzędzie Miejskim w P. i wykonywał roboty publiczne przez okres ok. 2 lat. Z uwagi na niestawiennictwo w pracy pracownicy urzędu pojechali do jego mieszkania i zauważyli przez okno, że H. W. (1) leży na podłodze. Po wezwaniu policji, a następnie lekarza stwierdzono zgon. W chwili śmierci H. W. (1) powód był za granicą. Powrócił do kraju dopiero na początku lipca 2015r.

M. W. (1) sezonowo pracował za granicą w Hiszpanii oraz w Niemczech, wyjeżdżał na różne okresy np. na dwa tygodnie czy trzy miesiące i dłuższe, lecz zawsze wracał do domu do ojca i zamieszkiwał z nim przy ul. (...) w P.. Powód zajmował duży pokój wraz z ojcem. W tym mieszkaniu powód posiada swoje rzeczy, meble, odzież, dokumenty i pamiątki. Ostatni raz przebywał w tym mieszkaniu przez okres 2 tygodni na 4 tygodnie przed śmiercią ojca. Dowiedział się o śmierci ojca, gdy był w drodze z H. na Majorkę, przemieszczał się na rowerze i nie miał pieniędzy na powrót do kraju. Nigdy nie wynajmował innego mieszkania w kraju. Prawie na każde święta przyjeżdżał do domu.

W tym mieszkaniu od 2010r. odwiedzał go jego kolega T. K.. Odwiedzał go także znajomy M. B., który powoda znał od 20 lat, a także jego ojca H. W. (1). Także podczas obecności powoda w kraju w tym mieszkaniu odwiedzał go jego brat P..

M. W. (1) przekazywał H. W. (1) pieniądze na życie, pomagał w opłatach na czynsz, kupował mu ubrania. Powód przywoził meble i sprzęty takie jak telewizor i DVD do spornego mieszkania w okresie kiedy żył jego ojciec, pomalował ściany w mieszkaniu, położył panele i zajął się zamontowaniem toalety w mieszkaniu. Poza kuchnię, która została przewieziona z poprzedniego mieszkania, całe wyposażenie mieszkania przywiózł powód.

Powód miał dobre relacje z ojcem, dogadywali się, choć dochodziło do kłótni na tle spożywania alkoholu przez jego ojca. Jego decyzja o pracy zagranicą wynikała właśnie z choroby ojca, który był alkoholikiem i zamieszkiwanie z nim było utrudnione. Jednakże gdy powracał do kraju – mieszkał w tym mieszkaniu i to było jego jedyne miejsca zamieszkania. Z racji tych długi pobytów rzadko był widywany przez sąsiadów, a niektórzy sąsiedzi w ogóle go nie widywali.

Dowód:

- protokoły przesłuchań sąsiadów k. 13 i k.44-45,

- zeznania świadka H. W. (2) k. 75-76,

- zeznania świadka T. K. k. 77 i k. 110-111,

- zeznania świadka M. B. k. 78,

- zeznania świadka M. W. (2) k. 79,

- zeznania świadka P. W. k. 103-104,

- zeznania świadka A. B. k. 105-106,

- zeznania świadka M. K. k. 107,

- zeznania świadka M. G. k. 107-108,

- zeznania świadka S. S. k. 108,

- zeznania świadka A. Z. k. 167-168,

- zeznania świadka S. B. k. 169-170,

- zeznania powoda M. W. (1) k. 170-172.

M. W. (1) w dniu 10 lipca 2015r. wystąpił do pozwanego o stwierdzenie, że wstąpił w miejsce zmarłego ojca w stosunek najmu lokalu mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...). W odpowiedzi w piśmie z dnia 26 października 2015r. pozwany poinformował powoda, że nie ma możliwości przyznania mu prawa do mieszkania po śmierci ojca. Powołując się na art. 691 k.c. wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, że nie mieszkał z ojcem do chwili jego śmierci (na co wskazywali również sąsiedzi), a opłaty naliczane były na jedną osobę. Nadto jego ojciec ubiegał się o dodatek mieszkaniowy deklarując, iż sam prowadzi gospodarstwo domowe. Wskutek wniesionego odwołania pozwany w piśmie z dnia 30 października 2015r. poinformował, iż podtrzymuje dotychczas wyrażoną decyzję oraz wezwał powoda do przekazania mieszkania. Powód pismem z dnia 16 listopada 2015r. poinformował pozwanego, że nie zgadza się z decyzją, a pismem z dnia 16 listopada 2015r. zwrócił się do Prokuratury Okręgowej w Szczecinie o wszczęcie postępowania w tej sprawie. Pozwany w piśmie z dnia 11 lutego 2016r. ponownie wezwał powoda do przekazania przedmiotowego lokalu mieszkalnego pod rygorem złożenia pozwu o jego eksmisję.

Najemca H. W. (1) w oświadczeniach z dnia 31 grudnia 1996r. i z dnia 28 września 2002r. wskazał, że syn nie mieszka z nim, ponieważ przebywa za granicą.

H. W. (1) w okresie od stycznia 2014r. do maja 2015r. korzystał z pomocy Ośrodka Pomocy (...) w P. w postaci zasiłku celowego stałego, także w tym okresie z dodatku mieszkaniowego w kwotach 142,11 zł, następnie 136,23 zł oraz 129,47 zł.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 25.06.2015r. k. 42v

- oświadczenie powoda z dnia 20.07.2015r. k. 43,

- pismo pozwanego z dnia 26.10.2015r. k. 14,

- pismo pozwanego z dnia 30.10.2015r. k. 15,

- pismo powoda z dnia 16.11.2015r. k. 16,

- pismo powoda z dnia 16.11.2015r. k. 17-18,

- pismo pozwanego z dnia 11.02.2016r. k. 19,

- oświadczenie najemcy z dnia 31.12.1996r. k. 41,

- oświadczenie najemcy z dnia 28.09.2002r. k. 41v,

- pismo (...) w P. z dnia 08.09.2015r. k. 42.

Sąd zważył, co następuje:

Wytoczone powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Zdaniem Sądu powód posiada interes prawny w żądaniu ustalenia wstąpienia w miejsce zmarłego ojca H. W. (1) w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, położonego przy ul. (...) w P., albowiem ustalenie wstąpienia w przytoczony stosunek prawny ma istotne znaczenie dla ukształtowania jego sytuacji prawnej w sferze stosunków o charakterze

majątkowym, a w szczególności w zakresie usunięcia istniejącej niepewności, co do tego, czy przysługuje mu tytuł prawny do wskazanego lokalu.

Zgodnie z art. 691 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu z daty śmierci najemcy) w razie śmierci najemcy lokalu mieszkalnego w stosunek najmu lokalu wstępują: małżonek niebędący współnajemcą lokalu, dzieci najemcy i jego współmałżonka, inne osoby, wobec których najemca był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych, oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu z najemcą. Osoby wymienione w § 1 wstępują w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, jeżeli stale zamieszkiwały z najemcą w tym lokalu do chwili jego śmierci.

Jak z powyższego wynika, dla ustalenia, czy dana osoba wstąpiła w stosunek najmu lokalu mieszkalnego w miejsce zmarłego najemcy zasadnicze znaczenie ma to, czy należy ona do kręgu osób wymienionych w zacytowanym powyżej przepisie oraz czy faktycznie zamieszkiwała ona w chwili śmierci najemcy w zajmowanym przez niego lokalu.

W niniejszej sprawie powód wykazał, że należy do kręgu osób uprawnionych do wstąpienia w stosunek najmu(odpis jego aktu urodzenia k.71). Tym samym zasadniczą kwestią było jedynie to czy powód w chwili śmierci najemcy zamieszkiwał stale w spornym lokalu.

Sąd w pełni podziela wyrażony w judykaturze Sądu Najwyższego pogląd według którego „przez stałe zamieszkanie, stanowiące przesłankę nabycia praw najmu na podstawie art. 691 k.c., należy rozumieć zamieszkiwanie w konkretnym mieszkaniu, w określonej miejscowości z zamiarem stałego pobytu, wyrażonym przez to, że w tym mieszkaniu i tej miejscowości skupia się życie osobiste i działalność osoby bliskiej najemcy. Z reguły nie będzie stanowić stałego zamieszkania pobyt osoby bliskiej w celu udzielenia doraźnej, choć nawet dłuższej trwającej pomocy najemcy mieszkania” (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dn. 6.05.1980 r., III CRN 61/80, M. Prawn. 94/9/273). Rozstrzygającym zatem dla ustalenia wstąpienia w stosunek najmu jest okoliczność faktycznego zamieszkiwania w lokalu z zamiarem stałego w nim pobytu, nie zaś okoliczność zameldowania w tym lokalu.

Pozwany podnosił, że w sprawie nie spełniła się przesłanka określona w art. 691 k.c., bowiem powód nie zamieszkiwał z najemcą (w szczególności w chwili śmierci najemcy), a także nie prowadził z nim wspólnego gospodarstwa, bowiem w lokalu pojawiał się sporadycznie, traktując go jako dom rodzinny, a nie swój własny.

Ustaień w spornym zakresie, Sąd dokonał w oparciu o zgromadzony w sprawie osobowy materiał dowodowy w postaci zeznań przesłuchanych świadków (w szczególności M. B., T. K., którzy nie byli spokrewnieni z powodem), a także świadków z grona jego najbliższej rodziny (H. W. (2), P. W. oraz A. Z.) oraz przesłuchania strony powodowej w zakresie w jakim korelowały ze sobą. Należy w tym miejscu wskazać iż okoliczność, że zeznania w charakterze świadków złożyły także osoby znane stronie powodowej, jak również związane z nim więzami rodzinnymi nie może sama przez się dyskwalifikować ich wartości dowodowej. Dokonując takiej oceny zeznań należało mieć na względzie, że żaden z nich nie był osobiście zainteresowany wynikiem sporu w sprawie, a w każdym razie okoliczności tego rodzaju w przebiegu procesu nie ujawniono, a przy tym żadna ze stron nie powoływała się na tego rodzaju okoliczność. Świadkowie bez większych rozbieżności opisywali sposób korzystania z tego mieszkania przez powoda i jego ojca H. W. (1). To wszystko dało podstawę do przyjęcia przez Sąd, że zeznania świadków są wiarygodne i poczynienia ustaleń na ich podstawie. Opisane zeznania choć nie zawierały jednoznacznego stwierdzenia, że powód zamieszkiwał z ojcem w chwili jego śmierci, to jednak zgodnie wskazywały na okoliczność, że M. W. (1) dorywczo i okresowo wyjeżdżał do pracy za granicę, jednak zawsze wracał do domu w P., tutaj było jego centrum życiowe, tu posiadał wszystkie swoje rzeczy i nigdy nie miał zamiaru osiąść na stałe za granicą. Uzupełniająco Sąd poczynił ustalenia w sprawie także w oparciu o ujawnione dowody z dokumentów, których autentyczności i mocy dowodowej nie zanegowała żadna ze stron. Jednakże oświadczenia pisemne składane przez samego najemcę ocenione zostały przez przyzmat celu w jakim zostały złożone t.j. „ w celu zmniejszenia opłat za mieszkanie” ale i okresu, z którego pochodzą (rok 1996r. i 2002r.) czyli odległy biorąc pod uwagę datę zgonu najemcy. Nadto brak informacji ze strony najemcy o faktycznym zamieszkiwaniu powoda w przedmiotowym lokalu należy wiązać z charakterem wykonywanego zatrudnienia powoda i zarabkowaniem przede wszystkim zagranicą i jego rzadkimi pobytami w kraju. Natomiast zeznania świadków (sąsiadów najemcy) należało potraktować z dużą ostrożnością, biorąc pod uwagę, iż z wyj. A. B. nie byli oni nawet w mieszkaniu najemcy.

W stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy ustalono, iż powód ze względów finansowych podjął pracę na terenie Niemiec oraz Hiszpanii, jednakże przyjeżdżał do Polski i w zależności od wówczas wykonywanej pracy. Podczas wyjazdu na Majorkę nie było go ok. 4 miesiące. Podczas przyjazdów do Polski powód mieszkał w spornym lokalu wraz z ojcem i razem zajmowali duży pokój. Zgodnie z ustaleniami powód w mieszkaniu posiada wszystkie swoje rzeczy osobiste. M. W. (1) robił zakupy do domu, a także dla ojca w postaci ubrań czy butów. Powód przywoził meble i sprzęty AGD do przedmiotowego lokalu, zajął się usuwaniem grzyba ze ścian, malował ściany, położył panele i zajął się zamontowaniem toalety w mieszkaniu. W tym lokalu powód przyjmował znajomych.

O stałym zamieszkiwaniu z najemcą można mówić wówczas, gdy osoba bliska najemcy nie miała w tym czasie innego mieszkania, a lokal mieszkalny zajmowany razem z najemcą stanowił dla niej centrum spraw życiowych (wyrok SN z dnia 2 marca 1999 r., I CKN 1031/97). Inaczej, stałe zamieszkanie z najemcą osoby mu bliskiej oznacza „ześrodkowanie” przez tę osobę całej swej działalności życiowej w lokalu najemcy (wyrok SN z dnia 17 października 1997 r., I CKN 90/97). Podzielając przedstawione wcześniej rozumienie przesłanki wynikającej z art. 691 § 2 k.c., należy jednocześnie podkreślić, iż w orzecznictwie trafnie przyjęto, że czasowe – uzasadnione określonymi przyczynami – przebywanie poza miejscem stałego miejsca zamieszkania nie oznacza, by najemca przestał mieszkać w „swoim” lokalu, by zmienił miejsce zamieszkania (tak SN w wyroku z dnia 20 czerwca 2001 r., I CKN 1179/98, LEX nr 110589).

Opisane okoliczności faktyczne, oceniane łącznie, prowadzą do jednoznacznego wniosku, że powód pomimo wykonywania pracy za granicą traktował lokal mieszkalny przy ul. (...) w P., jako swoje centrum życiowe, jednocześnie nie mając takiego w żadnym innym lokalu, czy to na terenie Polski, czy za granicą gdzie wykonywał jedynie dorywcze prace. Powyższe doprowadziło do przekonania, że powód nie utracił nigdy tytułu prawnego do lokalu, ani też nie opuścił go z zamiarem zmiany swego stałego miejsca pobytu. Wobec tego, że ocena spełnienia przesłanek wstąpienia przez osobą bliską, zamieszkującą wspólnie z najemcą, w stosunek najmu po zmarłym najemcy, jest dokonywana według stanu istniejącego w dniu, kiedy to wstąpienie następowało (w dacie śmierci najemcy), to ocenę prawną żądania powódki Sąd podejmował na podstawie obowiązującego w tej dacie art. 691 k.c. Skoro ustalono w sposób wiążący, że powód mieszkał z ojcem w spornym lokalu, choć okresowo go opuszczał pracując za granicą, nie oznacza to, by unicestwiona została przesłanka wspólnego zamieszkiwania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2001 r., sygn. I CKN 1179/98).

Reasumując poczynione dotychczas rozważania Sąd za wykazane uznał, że w odniesieniu do powoda zaistniały określone w art. 691 § 1 i 2 k.c. przesłanki warunkujące uznanie, że wstąpił z mocy prawa w miejsce zmarłego ojca w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, położonego w S. przy ul. (...) w P..

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wysłowionej w art. 98 § 1 i 3 k.p.c., stosownie do którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stroną wygrywającą spór w całości okazał się powód i to jemu przysługuje skuteczne wobec pozwanego roszczenie o zapłatę wszelkich poniesionych w związku z prowadzonym procesem kosztów. W związku z koniecznością dochodzenia swoich praw na drodze postępowania przed sądem powszechnym powód wydatkował kwotę 200 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwotę 360 zł tytułem wynagrodzenia dla reprezentującego go adwokata, ustalonego na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r.poz.1800) w brzmieniu z daty wniesienia pozwu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 650/16

Dnia 27.02.2019 r.

Zarządzenia:

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. akta sprawy przedłożyć wraz z apelacją, zażaleniem, wpływem innych pism lub za 20 dni.

SSR Anita Wolska